

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Sexto Idus Decemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

vis diutius imperare. ad Imperatorem palatia pertinent, ad sacerdotem Ecclesiæ. Minabatur eidem Arianus, Imperatoris domesticus, mortē; respondit intrepidē: Deus permittrat te facere quod minaris, ego patiar quod sacerdotis est; tu facias quod spadonis est. Ita Chrysostomus tot fulmina in Arcadium & Eudociam emisit, quot pænē verba locutus est. Ita pariter Hilarius, Athanasius, Lucifer Calaritanus, quem Athanasius, Eliam sui zui vocat, grauiſſimis verbis Constantium Imp. redarguerunt, non vincula, non carceres, non exilium, non mortem denique ipsam pauentes. Sicut neque hic S. Nicetius expandit. Epitaphium eiusdem & præclara in eo eſlogia, vide apud Venant. Fortunatum.

Sexto Idus Decemb.

Conceptio gloriosæ semper Virginis Genitricis
Dei Mariæ.

2.
Decemb.
Vide cap.
11. Apoc.
Spir. fol.
78.

Priuilegiatum est hoc festum, & singulare remedium secū adfert contra pestem, non quidem corporis, de qua hætenus & deinceps: verū animæ, quæ illa multo magis nociua est, ideoque magis curanda: contra luxuriã nempe, & tentationes carnis ad eam prouocantes. Tradit enim Joannes D. Auila, nostri zui in Hispania, prædicator Apostolicus, & Ribadeneira in vitis sanctorum hac die; ex crebra certaue experientia, singulare & efficax remediū esse contra tentationes carnis, & ad conseruandam castitatem, si tentatus, B. Virginem inuocet, opemque ab ea poscat per immaculatam eius Conceptionem, & Angelicam puritatem, qua concepta est, & qua pariter vt Virgo concepit Dei filium, atque in honorem vtriusque Conceptionis, hymnos vel preces aliquas recitet. Illud sanè certissimò omnibus constat, complures sanctos per B. Virginem donum Virginitatis vel castitatis impetrasse. Ipsa enim est rubus ardens incombustus, qui vt à se, ita & à Mose, alijsque sibi fidelibus, flammam concupiscenciæ repellit. Ipsa est fons sibi alijsque signatus, ac puteus aquarum viuentium, quæ ardorem carnis restinguunt. De Candido habitu nostro, quem in testimonium Immaculatæ huius Conceptionis accepit à Deipara, dicimur, plura superius retuli. Illud de ea hic tantum dixisse suffecerit, quod magnum illud Theologiæ decus Franciscus Suarez de eadem

Exod. 3.

Cantic. 4.

M 3

scribite

Suar. in 3. p. q. 27. 2. 2. disp. 3. sect. 5. scribit: Si S. Bernardus nunc viueret, & præsentis Ecclesiæ faciem videret, & Romanorū Pontificum autoritatē impensè fauentem sententiæ de Immaculata Conceptione, dubium non est, quin illam veneraretur. idemque ait, existimandum est de D. Thoma.

Certè de D. Thoma hoc affirmat B. Ludouicus Bertram. Ordin. æquè Prædicat. & à S. D. Paulo V. an. 1618. in Beatorū numerum relatus; qui non solū immaculatam Conceptionem constanter docuit, sed etiam indubitanter affirmauit, omnes antiquos qui contrariam scripserunt opinionē, si modò viuerent, eamdē, relicta ea quam

hactenus propugnarunt, edocturos. Immo Bernard. de Busti refert D. Thomam post mortem apparuisse Fantino Episcopo Parauino, & dixisse B. Virg. conceptam fuisse sine originali peccato. Et quid mirum? docet namque idem Angelicus Doctor 2. 2. q. 10. a. 12. magis standum esse authoritati Ecclesiæ, quàm Augustini, Hieronymi, vel cuiuscumque Doctōris. Quin & Joannes Vitalis scribit se vidisse li-

brum retractationum D. Thomæ, in quo retractat quidquid contra immaculatam Conceptionem scripsit.

De S. Bernard. quibusdā videtur minor esse difficultas. putant enim illam epistolam 174. ad Canon. Lugdunens. esse supposititiā, & sub Bernardi nomine à Secretario eius Nicolao dicto (qui stylum eius nouerat ad viuum imitari, & manum ac sigillum eiusdem sæpè falsificauerat, vt ipse Bernardus epist. 284. & 298. conqueritur, & ostendit Baron. ad an. 1146.) falso euulgatā. Primò, quia epistola dicit festum Conceptionis fuisse inauditū, quod tamen Bernardus benè nouerat haberi in Martyrol. Adonis, Bedæ & Vsuardi. Secundò, celebrabatur tunc in Ecclesia Narbonensi, alijsque primarijs Franciæ Ecclesijs. Quare ergo epistola reprehendit Lugdunenses Canonic. non alios? Tertio. In vita S. Bernardi, ne verbum habetur de ista lite cum Lugdunensibus, cū tamen longè minutura ibi referantur, quæ Bernard. cum alijs Ecclesijs tractauit. Quarto. Nullibi reperitur responsio Lugdunensium ad eam epistolam. Quintò, Floruerunt illo sæculo litteris & sanctitate in Francia, Algerius Cluniacensis monachus, Hildebertus Archiep. Turon. Petrus Cluniac. Hugo & Richardus Victorini, Bernardo familiariter correspondentes, Petrus Blesens. & alij: quorum nullus vel apparenter festum Conceptionis impugnavit vel reprehendit, vel de prædicta lite mentionē fecit. Vnde multū suspecta & dubia prædicta epistola habetur, nuratque fundamentū quod ex S. Bernard. contra immaculatam Conceptionem struitur.

Porro

Porto Leo X. Pontifex, concessit quod viri deferentes imaginem Conceptionis B. Virginis, & mulieres scapulare Virginum Annuntiarum cum prædicta imagine, eadem gratias obtineant & consequantur, quas consequuntur & consequi possunt deferentes chordam Fratrum Minorum, & Corrigiam S. Augustini. ita Compendium Priuilegiorum Fratrum Minorum.

Quoniam autem tempore festiuitas immaculatæ Conceptionis, primum fuerit in Ordine nostro Præmonstratensi instituta, hæcenus mihi incertum est. Illud interim certissimum est, antiquissimæ esse obseruantia. Vidi namque statuta vetustissima Capitulorum nostrorum Generalium, quæ anno 1322. (facitque eorundem mentionem D. Seruatus Laruelz in Lotharingia Abbas noster) ad quinque distinctiones sunt extensa; & distinctionis quintæ, secundum hoc est Capitulum:

Seru. Lar.
Opt. Re.
Spec. 44.
inst. 20.

Beatæ Dei genitricis & gloriose Virginis Mariæ laudes attollere, & eiusdem seruitio quibus possumus obsequijs insistere, affectantes, statuimus vt in principio horarum ipsius Virginis, illa gloriosa saluatio Angelica, *Aue Maria*, à sacerdote hebdomadario præmittatur, & à Conuentu finiatur. Item quod in omnibus eiusdem Virginis quinque festorum vigilijs, à cunctis nostri Ordinis ieiunetur; & quod in omnibus sex festis eiusdem, omnes qui sacerdotes non fuerint, & Conuersi & Sorores Ordinis, in Monasterijs residentes, sacram Communionem recipiant. Et quod de Conceptione eiusdem Virginis per omnes Ordinis nostri Ecclesias, fiat duplex festum, & in officio tam diurno quàm nocturno, fiat per omnia sicut de eiusdem Natiuitate, mutatis nominibus, prout in Antiphonarijs & Missalibus reperitur, &c.

Quod Capitulum seu decretum, tunc non fuit primò conditum, sed renouatum & confirmatum denuò; vt inde appareat, diu ante annum 1322. prædictam festiuitatem in vsu fuisse per Ordinem nostrum Præmonstratensem. Cuius festiuitatis obseruantia quando primum in Ecclesia Romana inchoata fuerit, pariter incertum est. Certè non ante iam dicta tempora vniuersaliter celebratam fuisse, plane verisimile est ex ijs quæ Baronius alijque de eadem scribunt. Et fuit Ordo noster à sui exordio, cultui Beatissimæ Virginis additissimus, ac potissimum huic festo; si vera est verosimilis illa traditio, S. P. Norbertum candidam suam vestem ab eadem Virgine in testimonium immaculatæ Conceptionis accepisse: potuitque Patres nostros

Cauell. in
Rosar. D.
Virg.

nostros ad obseruantiam prædicti festi permouisse terribilis illa visio Claræuallensi cuidam Religioso exhibita. in qua S. Bernardus niueis indutus vestibus, furuam maculam ad mamillam pectoris habere visus est, in signum purgationis, quod de Conceptione Virginis, non scribenda, ut ipse fassus fuit, scripsisset.

Nota insuper ex suprascripto Capitulo statutorum nostrorum, alterutrum festorum S. Mariæ, vel Visitationis, vel Præsentationis (hæc enim recentissima sunt) dudum ante in Ordine nostro celebratum fuisse, quàm ea ponat Illustrissimus. Card. Baronius in Ecclesia Occidentali incœpisse. Illud namque refert quoad institutionem, ad Urbanum VI. qui sedere cœpit anno 1378. quoad publicationem verò, ad annum 1389. sub Bonifacio IX. Hoc autem, festum scilicet Præsentationis, ad annum 1375. ante quæ tempora, anno nempe 1322. sex festa Mariana, nobis obseruanda præcipiuntur, quæ non possunt esse alia, quàm Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Natiuitatis, Conceptionis, & vel Visitationis, vel Præsentationis.

Eodem die.

Vide cap.
20. Apot.
spirit. fol.
120.

Treuiris S. Eucharij discipuli B. Petri Apostoli, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi.

PAUCA admodum, immò vix vlla, de hoc magno viro apud antiquos, ac modernos scriptores Ecclesiasticos reperies. quod nescio vtrum scriptorum ignauitæ debeat imputari, an iusto Dei iudicio, qui stellas claudit quasi sub signaculo, ut inquit Propheta Job, dum videlicet exigentibus peccatis malorum, vita absconditur bonorum.

Ceterum apud Belgas ac Germanos inferiores Cisrhenanos, prima Christianæ Religionis fundamenta, ut supra etiam dixi, Eucharis, Valerius & Maternus, Petri Apostolorum Principis, discipuli posuerunt. de quibus l. 1. c. 3. loqui videtur Jrenæus Episcopus Lugdunensis, scriptor vetustissimus, & qui Maternum nostrum saltem senē, puer videre potuit: Et si, inquit, in mundo loquele dissimiles sunt, sed tamen virtus traditionis, vna & eadem est: & neque hæc quæ in Germania sunt fundatæ Ecclesiæ, aliter credunt, aut aliter tradunt. neque hæc quæ in Hibêris, neque hæc quæ in Celtis, neque hæc quæ in Oriente,